

Tihe pesmi.

Bratcu Nacetu.

Zazibala se v tihi mrak je krona vrtna . . .	Kakor ti mamka pela je tam v onih dneh,
Se mar sklonila nad tvoj grob, kot majka se nad zibko skrbna?	ko angelci so zibali po licih zlat ti smeh.

Je pesemco zapela drobno in z njo te vspavala,	Morda pa je molila tiho,
je pesemco zapela drobno, te z njo zabavala?	da te je Bogec vzel, da izmed angelcev med nje si, angelček, odšel.

Botrčku.

Ti, ki želel na svoj grob cipres, razkošnih rož, meneč, da v takem grobu najslaje spaval boš —	Na tvojih nji vah rastel je, ko živel si, edino on ti še je zvest, da zdaj ti grob krasi,
kaj je na tvojem grobu zdaj? Osat bodeč, in vrh njega sedel cvet je rdeč.	edino on; saj tudi križ, ¹ ki je na grobu stal, strohnul je in na konec groba pal

Majki.

Ob grobu zrastel bel je slak in se na grob tvoj spel, kot želel bi, da grob tvoj tihi bi objel.	Na koncu slaka se razcvet je cvet prezal; obrnul kelih je srebrni v nebo, kot da bi maševal.
--	---

In jaz sem molil, mamica,
tedaj zaté.

O, da uslišal moje Bog
in slaka bi prošnje!

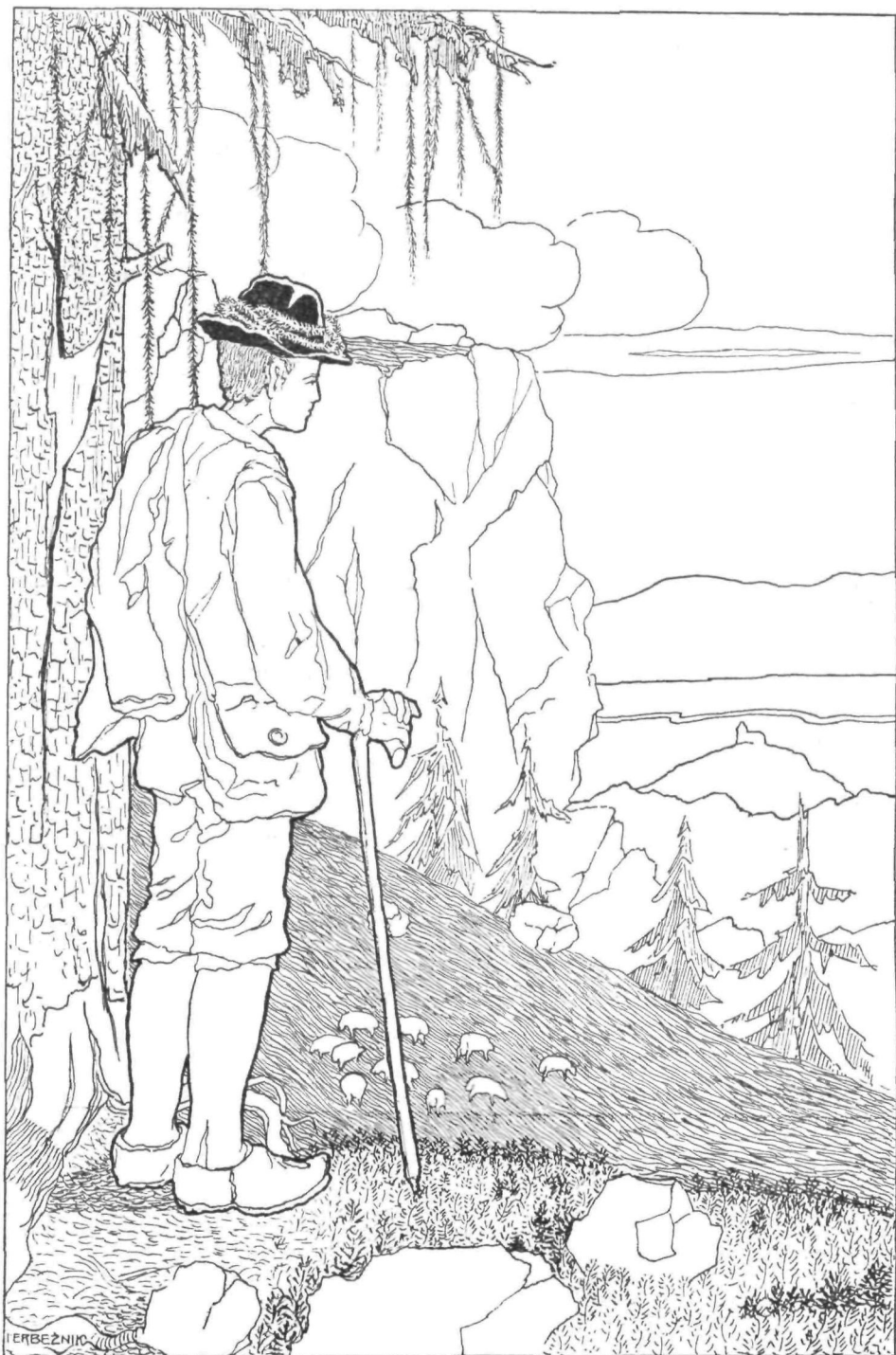
Posmrtnica.

Nad mojim grobom ne bo cipres, nad mojim grobom ne vedno zelenih dreves.	Ob mojem grobu ne bode slak zal iz keliha srebrnega zame daroval.
---	--

Bog ve, če bode
sploh vsak tako ljubezniv,
da mi na grobu požel
ne bo bujnih — kopriv!

Cvetko Gorjančev.

¹ Križ — spomin sorodnikov.

ERBEŽNIK

JAZ PALICE SVOJE OVČARSKE
ZA ŽEZLO KRALJEVO NE DAM